

መጽሐፍ ቅዱስ

የብሉይና የሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

ዲጂታል ኤዲሽን ፲፱፻፺፱

በዲርክ ሮክማንና ፍሬዘውድ ተክሉ

DIGITAL EDITION BY DIRK RÖCKMANN AND FREZEWD TEKLU 2006

ETHIOBIBLE MINISTRIES - WWW.ETHIOBIBLE.ORG

Release 1.0

የኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር

መጀመሪያ በብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት ታተመ ።

COPYRIGHT STATEMENT:

DIGITAL EDITION OF THE REVISED AMHARIC BIBLE (2006) | PRINTED VERSION BY UNITED BIBLE SOCIETIES (C)1962| E-TEXT IN TRANSLITERATED SIL-ASCII FORMAT BY LAPSLEY/BROOKS FOUNDATION 1994 | UNICODE UTF-8 TRANSFORMATION AND XML-TAGGING BY DIRK RÖCKMANN 2003 | XSLT-TRANSFORMATION AND READER FORMAT BY DIRK RÖCKMANN 2006 | WITH KIND PERMISSION OF THE BIBLE SOCIETY OF ETHIOPIA | EVERY NON-COMMERCIAL WORK USING THIS DATA IN ANY FORM MUST FULLY INCLUDE THIS COPYRIGHT STATEMENT! | EVERY COMMERCIAL USE OF PARTS OR THE COMPLETE DATA IN ANY FORM NEEDS WRITTEN PERMISSION OF THE BIBLE SOCIETY OF ETHIOPIA AND DIRK RÖCKMANN (WWW.NT-TEXT.NET,WWW.ETHIOBIBLE.ORG)! ALL RIGHTS RESERVED!

ወደ ዕብራውያን

ምዕራፍ 1

1፤ ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ጎዳና ለአባቶቻችን በነበረበት ተናግሮ፤ 2፤ ሁሉን ወራሽ ባደረገው ደግሞም ዓለማችን በፈጠረበት በልጁ በዚህ ዘመን መጨረሻ ለእኛ ተናገረ፤ 3፤ እርሱም የክብሩ መገጸባረቅና የባሕርዩ ምሳሌ ሆኖ፤ ሁሉን በሰልጣኑ ቃል እየደገፈ፤ ኃጢአታችንን በራሱ ካነጻ በኋላ በሰማያት በግርግሩ ቀኝ ተቀመጠ፤ 4፤ ከመላእክት ይልቅ እጅግ የሚበልጥ ስምን በወረሰ መጠን እንዲሁ ከእነርሱ አብዛኛ ይበልጣል። 5፤ ከመላእክትስ። አገተ ልጄ ነህ፤ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ፤ ደግሞም። እኔ አባት እሆነሃለሁ እርሱም ልጅ ይሆነኛል 6፤ ያለው ከቶ ለማን ነው? ደግሞም በኩርን ወደ ዓለም ሲያገባ። የእግዚአብሔር መላእክት ሁሉም ለእርሱ ይሰገዱ ይላል። 7፤ ስለ መላእክትም። መላእክቱን መናፍስት አገልጋዮቹንም የእሳት ነበልባል የሚያደርግ 8፤ ይላል፤ ስለ ልጄ ግን። አምላክ ሆይ፤ ዙፋንህ እስከ ዘላለም ድረስ ይኖራል፤ የመገግሥትህ በትር የቅንነት በትር ነው። 9፤ ጽድቅን ወደድህ ዓመፅንም ጠላህ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክህ ከጓደኞችህ ይልቅ በደስታ ዘይት ቀባህ 10፤ ይላል። ደግሞም። ጌታ ሆይ፤ አገተ ከጥንት ምድርን መሠረትህ፤ ሰማዮችም የእጆችህ ሥራ ናቸው፤ 11፤ እነርሱም ይጠፋሉ አገተ ግን ጸገተህ ትኖራለህ፤ ሁሉም እንደ ልብስ ያረጁሉ፤ 12፤ እንደ መጎናጸፊያም ትጠቀሳላቸዋለህ ይለውጣል፤ አገተ ግን አገተ ነህ፤ ዓመቶችህም ከቶ አያልቁም 13፤ ይላል። ነገር ግን ከመላእክት። ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኚ ተቀመጥ 14፤ ከቶ ለማን ብሎአል? ሁሉ መዳንን ይወርሱ ዘንድ ስላላቸው ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሉም መናፍስት አይደሉምን?

ምዕራፍ 2

1፤ ስለዚህ ከሰማኘው ነገር ምናልባት እንዳገኘህ፤ ለእርሱ አብልጠን ልገጠነቀቅ ያስፈልገናል። 2፤ በመላእክት የተነገረው ቃል ጽኑ ከሆነ፤ መተላለፍና አለመታዘዝም ሁሉ የጽድቅን ብድራት ከተቀበለ፤ እኛስ እንዲህ ያለውን ታላቅ መዳን ቸል ብንለው፤ እንዴት እናመልጣለን? 3፤ ይህ በጌታ በመጀመሪያ የተነገረ ነበርና፤ የሰሙትም ለእኛ አጸኑት፤ 4፤ እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ እንደ ፈቀደ በምልክትና በድንቅ ነገር በልዩ ልዩ ተአምራትም፤ መገፈስ ቅዱስንም በማደል አብሮ መሰከረለት። 5፤ ስለ እርሱ የምንናገርበትን የሚመጣውን ዓለም ለመላእክት ያስገዛው አይደለምና። 6፤ ነገር ግን አንዱ በአንድ ስፍራ። ታስበው ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ወይስ ትጎበኘው ዘንድ የሰው ልጅ ምንድር ነው? 7፤ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አሳነሰኸው፤ የክብርና የምስጋና ዘውድ ጫንህለት፤ በእጆችህም ሥራ ላይ ሾምኸው፤ 8፤ ሁሉን ከእግርቹ በታች አስገዛህለት ብሎ መሰከረ። ሁሉን ከእርሱ በታች ባሰገዛ ጊዜ ያልተገዛለት ምንም አልተወምና። አሁን ግን ሁሉ እንደ ተገዛለት ገና አናይም፤ 9፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር

ጸጋ ስለ ሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ፤ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አገሶ የነበረውን ኢየሱስን ከሞት መከራ የተነሣ የክብርና የምስጋናን ዘውድ ተምኖ እናየዋለን። 10፤ ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ሲያመጣ የመዳናቸውን ራስ በመከራ ይፈጽም ዘንድ፤ ከእርሱ የተነሣ ሁሉ በእርሱም ሁሉ ለሆነ፤ ለእርሱ ተገብቶታልና። 11-12፤ የሚቀድሰውና የሚቀደሱት ሁሉ ከአገድ ናቸውና፤ 13፤ ስለዚህም ምክንያት። ስምህን ለወገድሞቹ እነግራቸዋለሁ በማሳበርም መካከል በዜጣ አመሰግንሃለሁ፤ ደግሞም። እኔ በእርሱ አታመናለሁ፤ ደግሞም። እነሆኝ እኔን እግዚአብሔር የሰጠኝንም ልጆች ሲል ወገድሞች ብሎ ሊጠራቸው አያፍርም። 14-15፤ እንግዲህ ልጆቹ በሥጋና በደም ስለሚካፈሉ፤ እርሱ ደግሞ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞት እንዲሸር፤ ይኸውም ዲያብሎስ ነው፤ በሕይወታቸውም ሁሉ ስለ ሞት ፍርሃት በባርነት ይታሰሩ የነበሩትን ሁሉ ነጻ እንዲያወጣ፤ በሥጋና በደም እንዲሁ ተካፈለ። 16፤ የኦብርሃምን ዘር ይዞአል እንጂ የያዘው የመላእክትን አይደለም። 17፤ ስለዚህ የሕዝብን ኃጢአት ለማስተሰረድ፤ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ የሚምርና የታመነ ሊቀ ካህናት እንዲሆን፤ በነገር ሁሉ ወገድሞቹን ሊመስል ተገባው። 18፤ እርሱ ራሱ ተፈትኖ መከራን ስለ ተቀበለ የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላልና።

ምዕራፍ 3

1፤ ስለዚህ፤ ከሰማያዊው ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወገድሞች ሆይ፤ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ፤ 2፤ ሙሴ ደግሞ በቤቱ ሁሉ የታመነ እንደሆነ፤ እርሱ ለሾመው የታመነ ነበረ። 3፤ ቤትን የሚያዘጋጀው ከቤቱ ይልቅ የሚበልጥ ክብር እንዳለው መጠን፤ እንዲሁ እርሱ ከሙሴ ይልቅ የሚበልጥ ክብር የተገባው ሆኖ ተቆጥሮአልና። 4፤ እያንዳንዱ ቤት በአገድ ሰው ተዘጋጅቶአልና፤ ሁሉን ያዘጋጀ ግን እግዚአብሔር ነው። 5፤ ሙሴስ በኋላ ስለሚነገረው ነገር ምስክር ሊሆን በቤቱ ሁሉ እንደ ሎሌ የታመነ ነበረ፤ ክርስቶስ ግን እንደ ልጅ በቤቱ ላይ የታመነ ነው፤ 6፤ እኛም የምንደፍርበትን የምንመካበትንም ተስፋ እስከ መጨረሻው አጽንተን ብንጠብቅ ቤቱ ነን። 7፤ ስለዚህ መገፈስ ቅዱስ እንደሚል። 8-9፤ ዛሬ ድምፁን ብትሰሙት፤ አባቶቻችሁ እኔን የፈተኑበት የመረመሩበትም አርባ ዓመትም ሥራዬን ያዩበት በምድረ በዳ በፈተና ቀን በማስመረር እንደ ሆነ፤ ልባችሁን እልክኛ አታድርጉ። 10፤ ስለዚህ ያን ትውልድ ተቆጥቼ። ዘወትር በልባቸው ይስታሉ መንገደን ግን አላወቁም አልሁ፤ 11፤ እንዲሁ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም ብዬ በቀጣዩ ማልሁ። 12፤ ወገድሞች ሆይ፤ ምናልባት ሕያው እግዚአብሔርን የሚያስክዳችሁ ክፉና የማያምን ልብ ከእናንተ በአንዳችሁ እንዳይኖር ተጠንቀቁ፤ 13፤ ነገር ግን ከእናንተ ማንም በኃጢአት መታለል እልክኛ እንዳይሆን፤ ዛሬ ተብሎ ሲጠራ ሳለ፤ በእያንዳንዱ ቀን እርስ በርሳችሁ ተመካከሩ፤ 14፤ የመጀመሪያ እምነታችንን እስከ መጨረሻው አጽንተን ብንጠብቅ፤ የክርስቶስ ተካፋዮች ሆነናልና፤ 15፤ እየተባለ። ዛሬ ድምጹን ብትሰሙት፤ በማስመረር እንደሆነ ልባችሁን እልክኛ አታድርጉ። 16፤ ስምተው ያስመረሩት እነማን ነበሩ? በሙሴ ተመርተው ከግብጽ የወጡ ሁሉ አይደሉምን? 17፤ አርባ አመትም የተቆጣባቸው እነማን ነበሩ? ሬሳቸው በምድረ በዳ የወደቀ፤ ኃጢአትን ያደረጉት እነርሱ አይደሉምን? 18፤ ካልታዘዙትም በቀር ወደ እረፍቱ እንዳይገቡ የማለባቸው እነማን ነበሩ? 19፤ ባለማመናቸውም ጠንቅ ሊገቡ እንዳልተቻላቸው እናያለን።

ምዕራፍ 4

1፤ እንግዲህ ወደ ዕረፍቱ ለመግባት ተስፋ ገና ቀርቶልን ከሆነ፤ ምናልባት ከእናንተ ማንም የማይበቃ መስሎ እንዳይታይ እንፍራ። 2፤ ለእነዚያ ደግሞ አንደ ተነገረ ለእኛ የምስራች ተሰብኮልናልና፤ ዳሩ ግን የሰሙት ቃል ከሰሚዎቹ ጋር በእምነት ስላልተዋሐደ አልጠቀማቸውም። 3፤ ሥራው ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ምንም እንኳን ቢፈጸም። እንዲህ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም ብዬ በቁጣዬ ማልሁ እንዳለ፤ እኛስ ያመንን ወደ ዕረፍቱ እንገባለን። 4፤ ስለ ሰባተኛው ቀን በአንድ ስፍራ። እግዚአብሔርም በሰባተኛው ቀን ከሥራው ሁሉ ዐረፈ ብሎአልና፤ 5፤ በዚህ ስፍራም ደግሞ። ወደ ዕረፍቱ አይገቡም። 6፤ እንግዲህ አንዳንዶች በዚያ እንዲገቡ ስለ ቀሩ፤ ቀድሞም የምስራች የተሰበከላቸው ባለመታዘዝ ጠንቅ ስላልገቡ። 7፤ ዛሬ ድምፁን ብትሰሙት ልባችሁን እልክኛ አታድርጉ በፊት እንደ ተባለ፤ ይህን ከሚያህል ዘመን በኋላ በዳዊት ሲናገር። ዛሬ ብሎ አንድ ቀን አንደ ገና ይቀጥራል። 8፤ ኢያሱ አሳርፎአቸው ኖሮ ቢሆንስ፤ ከዚያ በኋላ ስለ ሌላ ቀን ባልተናገረ ነበር። 9፤ እንግዲያስ የሰገበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ቀርቶላቸዋል። 10፤ ወደ ዕረፍቱ የገባ፤ እግዚአብሔር ከሥራው እንዳረፈ፤ እርሱ ደግሞ ከሥራው አርፎአልና። 11፤ እንግዲህ እንደዚያ እንደ አለመታዘዝ ምሳሌ ማንም እንዳይወድቅ ወደዚያ ዕረፍት ለመግባት እንትጋ። 12፤ የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና፤ የሚሠራም፤ ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው፤ ነፍስንና መንፈስንም ጅምትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ ይወጋል፤ የልብንም ሰሜትና አሳብ ይመረምራል፤ 13፤ እኛን በሚቆጣጠር በእርሱ ዓይኖቹ ፊት ሁሉ ነገር የተራቆተና የተገለጠ ነው እንጂ፤ በእርሱ ፊት የተሰወረ ፍጥረት የለም። 14፤ እንግዲህ በሰማያት ያለፈ ትልቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ስላለን፤ ጸንተን ሃይማኖታችንን እንጠብቅ። 15፤ ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው እንጂ፤ በድካማችን ሊራራልን የማይችል ሊቀ ካህናት የለንም። 16፤ እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበል በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።

ምዕራፍ 5

1፤ ሊቀ ካህናት ሁሉ ስለ ኃጢአት መባንና መስዋዕትን ሊያቀርብ ከሰው ተመርጦ ለእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ ስለ ሰው ይሾማልና፤ 2፤ እርሱ ራሱም ደግሞ ድካምን ስለሚለብስ፤ ላልተማሩትና ለሚሰቱት ሊራራላቸው ይችላል፤ 3፤ በዚህም ምክንያት ስለ ሕዝብ እንደሚያቀርብ እንዲሁ ስለ ራሱ ደግሞ መስዋዕትን ስለ ኃጢአት ሊያቀርብ ይገባዋል። 4፤ እንደ አርገም በእግዚአብሔር ከተጠራ በቀር ማንም ክብሩን ለራሱ የሚወስድ የለም። 5፤ እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ ሊቀ ካህናት ሊሆን ራሱን አላከበረም ነገር ግን። አንተ ልጄ ነህ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ ያለው እርሱ ነው፤ 6፤ እንደዚህም በሌላ ስፍራ ደግሞ። አንተ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ይላል። 7፤ እርሱም በስጋው ወራት ከሞት ሊያድነው ወደሚችል ከብርቱ ጨኸትና ከእንባ ጋር ጸሎትንና ምልጃን አቀረበ፤ እግዚአብሔርንም ስለ መፍራቱ ተሰማለት፤ 8፤ ምንም ልጅ ቢሆን፤ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ፤ 9-10፤ ከተፈጸመም በኋላ በእግዚአብሔር እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ሊቀ ካህናት ተብሎ ስለ ተጠራ፤ ለሚታዘዙለት ሁሉ የዘላለም መዳን ምክንያት ሆነላቸው። 11፤ ስለ እርሱም የምንናገረው

ብዙ ነገር አለገ፤ ጀርቻችሁም ስለ ፈዘዙ በቃል ልንተረጉመው ጭንቅ ነው። 12፤ ከጊዜው የተነሳ አስተማሪዎች ልትሆኑ ሲገባችሁ፤ አንድ ሰው ስለ እግዚአብሔር ቃላት መጀመሪያ ያለውን የሕፃንነትን ትምህርት እንዲያስተምራችሁ እንደ ገና ያስፈልጋችኋልና፤ የሚያስፈልጋችሁም ወተት ነው እንጂ ጠንካራ ምግብ አይደለም። 13፤ ወተት የሚጋት ሁሉ ሕፃን ስለ ሆነ የጽድቅን ቃል አያውቅምና፤ 14፤ ጠንካራ ምግብ ግን መልካሙንና ክፋውን ለመለየት በሰራቸው የለመደ ልቡና ላላቸው ለፍጹማን ሰዎች ነው።

ምዕራፍ 6

1-2፤ ስለዚህ የክርስቶስን ነገር መጀመሪያ የሚናገረውን ቃል ትተን ወደ ፍጹሜ እንሂድ፤ መሠረትን ደግመን አገመሥርት፤ እርሱም ከሞተ ሥራ ገሰሐና በእግዚአብሔር እምነት፤ ስለ ጥምቀቶችና እጆችንም ስለ መጫን ስለ ሙታንም ትንሣኤ ስለ ዘላለም ፍርድም ትምህርት ነው። 3፤ እግዚአብሔርም ቢፈቅድ ይህን እናደርጋለን። 4፤ አንድ ጊዜ ብርሃን የበራላቸውን ሰማያዊውንም ስጦታ የቀመሱትን ከመገፈስ ቅዱስም ተካፋዮች ሆነው የነበሩትን 5፤ መልካሙንም የእግዚአብሔርን ቃልና ሊመጣ ያለውን የዓለም ኃይል የቀመሱትን 6፤ በኋላም የካዲትን እንደገና ለገሰሐ እነርሱን ማደስ የማይቻል ነው፤ ለራሳቸው የእግዚአብሔርን ልጅ ይሰቅሉታልና ያዋርዱትማልና። 7፤ ብዙ ጊዜ በእርስዎ ላይ የሚወርደውን ዝናብ የምትጠጣ መሬት፤ ለሚያርሱአትም ደግሞ የምትጠቅምን አትክልት የምታበቅል፤ ከእግዚአብሔር በረከትን ታገኛለችና፤ 8፤ እሾህና ኩርገችትን ግን ብታወጣ፤ የተጣለች ናት ለመረገምም ትቀርባለች፤ መጨረሻዎም መቃጠል ነው። 9፤ ስለ እናንተ ግን፤ ወዳጆች ሆይ፤ ምንም እንኳ እንዲሁ ብንናገር፤ አብልጦ የሚሻለውና ለመዳን የሚሆነው እንዲሆንላችሁ ተረድተናል። 10፤ እግዚአብሔር፤ ቅዱሳንን ስላገለገላችሁ እስከ አሁንም ስለምታገለግሉአቸው፤ ያደረጋችሁትን ሥራ ለሰሙም ያሳያችሁትን ፍቅር ይረሳ ዘንድ ዓመፀኛ አይደለምና። 11-12፤ በእምነትና በትዕግሥትም የተሰፋውን ቃል የሚወርሱትን እንድትመስሉ እንጂ ዳተኞች እንዳትሆኑ፤ ተስፋ እስኪሞላ ድረስ እያገዳገዳችሁ ያገ ትጋት እስከ መጨረሻ እንድታሳዩ እንመኛለን። 13-14፤ እግዚአብሔርም ለአብርሃም ተስፋ በሰጠው ጊዜ። በእውነት እየባረክሁ እባርክሃለሁ እያበዛሁም አበዛሃለሁ ብሎ፤ ከእርሱ በሚበልጥ በማንም ሊምል ስላልቻለ፤ በራሱ ማለ፤ 15፤ እንዲሁም እርሱ ከታገሰ በኋላ ተስፋውን አገኘ። 16፤ ሰዎች ከእነርሱ በሚበልጠው ይምላሉና፤ ለማስረዳትም የሆነው መሐላ የሙግት ሁሉ ፍጹሜ ይሆናል፤ 17-18፤ ስለዚህም እግዚአብሔር፤ የተሰፋውን ቃል ለሚወርሱ ፈቃዱ እንደ ማይለወጥ አብልጦ ሊያሳያቸው ስለ ፈቀደ፤ እግዚአብሔር ሊዋሽ በማይቻል በሁለት በማይለወጥ ነገር፤ በፊታችን ያለውን ተስፋ ለመያዝ ለሽሽን ለእኛ ብርቱ መጽናናት ይሆንልን ዘንድ፤ በመሐላ በመካከል ገባ፤ 19፤ ይህም ተስፋ እንደ ነፍስ መልክቅ አለን እርሱም እርግጥና ጽኑ የሆነ ወደ መጋረጃውም ውስጥ የገባ ነው፤ 20፤ በዚያም ኢየሱስ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ሊቀ ካህናት የሆነው፤ ስለ እኛ ቀዳሚ ሆኖ ገባ።

ምዕራፍ 7

1፤ የሳሌም ገጥሥና የልዑል እግዚአብሔር ካህን የሆነ ይህ መልክ ጼዴቅ አብርሃም ነገሥታትን ገድሎ ሲመለስ ከእርሱ ጋር ተገናኝቶ ባረከው፤ 2፤ ለእርሱም ደግሞ አብርሃም ከሁሉ አስራትን አካፈለው። የስሙም ትርጓሜ በመጀመሪያ የጽድቅ ገጥሥ ነው። ኋላም ደግሞ የሳሌም ገጥሥ ማለት የሰላም ገጥሥ ነው። 3፤ አባትና እናት የትውልድም ቍጥር የሉትም፤ ለዘመኑም ጥገት ለህይወቱም ፍጻሜ የለውም፤ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ልጅ ተመስሎ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል። 4፤ የአባቶች አለቃ አብርሃም ከዘረፋው የሚሻለውን አስራት የሰጠው ይህ ሰው እንዴት ትልቅ እንደ ነበረ እስኪ ተመልክቱ። 5፤ ከሌዊ ልጆችም ክህነትን የሚቀበሉት ከህዝቡ ማለት ከወገድምቻቸው፤ እነርሱ ምንም ከአብርሃም ወገብ ቢወጡ፤ ከእነርሱ አሥራትን በሕግ እንዲያስወጡ ትእዛዝ አላቸው፤ 6፤ ትውልዱ ከእነርሱ የማይቆጠረው ግን ከአብርሃም አሥራትን አውጥቶአል፤ የተሰፋ ቃል የነበረውንም ባርኮአል። 7፤ ትገሹም በታላቁ እንዲባረክ ክርክር የሌለበት ነገር ነው። 8፤ በዚህስ የሚሞቱ ሰዎች አሥራትን ያስወጣሉ፤ በዚያ ግን የሚያስወጣ በሕይወት እንዲኖር የተመሰከረለት እርሱ ነው። 9፤ ይህንም ለማለት ሲፈቀድ፤ አሥራትን የሚያስወጣ ሌዊ እንኳ በአብርሃም እጅ አሥራትን ሰጥቶአል፤ 10፤ መልክ ጼዴቅ በተገናኘው ጊዜ ገና በአባቱ ወገብ ነበረና። 11፤ እንግዲህ ህዝቡ በሌዊ ክህነት የተመሠረተ ሕግ ተቀብለዋልና በዚያ ክህነት ፍጹምነት የተገኘ ቢሆን፤ እንደ አርገ ሹመት የማይቆጠር፤ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ግን የሆነ ሌላ ካህን ሊነሳ ወደፊት ስለ ምን ያስፈልጋል? 12፤ ክህነቱ ሲለወጥ፤ ሕጉ ደግሞ ሊለወጥ የግድ ነውና። 13፤ ይህ ነገር የተነገረለት እርሱ በሌላ ወገን ተካፍሎአልና፤ ከዚያም መሠዊያውን ያገለገለ ማንም የለም፤ 14፤ ጌታችን ከይሁዳ ነገድ እንደወጣ የተገለጠ ነውና፤ ስለዚህም ነገድ ሙሴ ምንም እንኳ ስለ ክህነት አልተናገረም። 15-16፤ በማያልፍም ሕይወት ኃይል እንጂ በሥጋ ትእዛዝ ሕግ ሳይሆን ሌላ ካህን በመልክ ጼዴቅ ምሳሌ ቢነሳ፤ ይህ እጅግ አብልጦ የሚገለጥ ነው። 17፤ አገተ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ብሎ ይመሰክራልና። 18-19፤ ሕጉ ምንም ፍጹም አላደረገምና፤ ስለዚህም የምትደክም የማትጠቅምም ስለሆነች የቀደመች ትእዛዝ ተሸራለች፤ ወደ እግዚአብሔርም የምንቀርብበት የሚሻል ተሰፋ ገብቶአል። 20-21፤ እነርሱም ያለ መሐላ ካህናት ሆነዋልና፤ እርሱ ግን። ጌታ። አገተ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ብሎ ማለ አይጸጸትም ብሎ በተናገረለት ከመሐላ ጋር ካህን ሆኖአልና ያለ መሐላ ካህን እንዳልሆነ መጠን፤ 22፤ እንዲሁ ኢየሱስ ለሚሻል ኪዳን ዋስ ሆኖአል። 23፤ እነርሱም እንዳይኖሩ ሞት ስለ ከለከላቸው ካህናት የሆኑት ብዙ ናቸው፤ 24፤ እርሱ ግን ለዘላለም የሚኖር ስለሆነ የማይለወጥ ክህነት አለው፤ 25፤ ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል። 26፤ ቅዱስና ያለ ተገኮል ነውርም የሌለበት ከኃጢአተኞችም የተለየ ከሰማያትም ከፍ ከፍ ያለ፤ እንደዚህ ያለ ሊቀ ካህናት ይገባልና፤ 27፤ እርሱም እንደነዚያ ሊቃነ ካህናት አስቀድሞ ስለ ራሱ ኃጢአት በኋላም ስለ ሕዝቡ ኃጢአት ዕለት ዕለት መሥዋዕትን ሊያቀርብ አያስፈልገውም፤ ራሱን ባቀረበ ጊዜ ይህን አገድ ጊዜ ፈጽሞ አድርጎአልና። 28፤ ሕጉ ድካም ያላቸውን ሰዎች ሊቀ ካህናት አድርጎ ይሾማልና፤ ከሕግ በኋላ የመጣ የመሐላው ቃል ግን ለዘላለም ፍጹም የሆነውን ልጅ ይሾማል።

ምዕራፍ 8

1፤ ከተናገርነውም ዋና ነገሩ ይህ ነው፤ በሰማያት በግርግራው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለ፤ 2፤ እርሱም የመቅደስና የእውነተኛይቱ ድንኳን አገልጋይ ነው፤ እርሱም በሰው ሳይሆን በጌታ የተተከለች ናት። 3፤ ሊቀ ካህናት ሁሉ መባገና መሥዋዕትን ሊያቀርብ ይችላል፤ ስለዚህም ለዚህ ደግሞ የሚያቀርበው አንዳች ሊኖረው የግድ ነው። 4፤ እንግዲህ በምድር ቢኖርስ፤ እንደ ሕግ መባገን የሚያቀርቡት ሰላሎ፤ ካህን እንኳ ገልገሎት፤ 5፤ እነርሱም ሙሴ ድንኳኒቱን ሊሠራ ሳለ እንደ ተረዳ፤ ለሰማያዊ ነገር ምሳሌና ጥላ የሚሆነውን ያገለግላሉ። በተራራው እንደ ተገለጠልህ ምሳሌ ሁሉን ታደርግ ዘንድ ተጠንቀቅ ብሎት ነበርና። 6፤ አሁን ግን በሚሻል ተስፋ ቃል በተመሠረተ በሚሻል ኪዳን ደግሞ መካከለኛ እንደሚሆን በዚያ ልክ እጅግ የሚሻል አገልግሎት አግኝቶአል። 7፤ ፊተኛው ኪዳን ነቀፋ ባይኖረው፤ ለሁለተኛው ሰፍራ ባልተፈለገም ነበር። 8፤ እነርሱን እየነቀፈ ይላቸዋልና። አነሆ፤ ከእስራኤል ቤትና ከይሁዳ ቤት ጋር አዲስ ኪዳን የምገባበት ወራት ይመጣል ይላል ጌታ፤ 9፤ ከግብፅ አገር አወጣቸው ዘንድ እጃቸውን በያዝሁበት ቀን ከአባቶቻቸው ጋር እንደገባሁት ኪዳን አይደለም፤ እነርሱ በኪዳኔ አልጸኑምና፤ እኔም ቸል አልኋቸው ይላል ጌታ። 10፤ ከዚያ ወራት በኋላ ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ቃል ኪዳን ይህ ነውና ይላል ጌታ፤ ሕጌን በልቡናቸው አኖራለሁ በልባቸውም እጽፈዋለሁ፤ እኔም አምላክ እሆንላቸዋለሁ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑልኛል። 11፤ እያንዳንዱም ጎረቤቱን እያንዳንዱም ወንድሙን። ጌታን እወቅ ብሎ አያስተምርም ከታናሹ ጀምሮ እስከ ታላቁ ድረስ ሁሉ ያውቁኛልና። 12፤ ዓመፀቸውን እምራቸዋለሁና፤ ኃጢአታቸውንም ደግሜ አላስብም። 13፤ አዲስ በማለቱ ፊተኛውን አስረጅቶአል፤ አሮጌና ውራጅ የሆነውስ ሊጠፋ ቀርቦአል።

ምዕራፍ 9

1፤ ፊተኛይቱም ደግሞ የአገልግሎት ስርዓትና የዚህ ዓለም የሆነው መቅደስ ነበራት። 2፤ የመጀመሪያይቱ ድንኳን ተዘጋጅታ ነበርና፤ በእርሱም ቅድስት በምትባለው ውስጥ መቅረዙና ጠረጴዛው የመስዋዕቱም ጎብስት ነበረባት፤ 3፤ ከሁለተኛውም መጋረጃ ወዲያ ቅድስተ ቅዱሳን የምትባለው ድንኳን ነበረች፤ 4፤ በዚያም ውስጥ የወርቅ ማዕጠንት ነበረ ሁለንተናዋም በወርቅ የተለበጠች የኪዳን ታቦት፤ በእርሱም ውስጥ መና ያለባት የወርቅ መሶብና የበቀለች የአሮጌ በትር የኪዳኑም ጽላት ነበሩ፤ 5፤ በላይዋም ማስተሰሪያውን የሚጋርዱ የክብር ኪሩቤል ነበሩ፤ ስለ እነዚህም ስለ እያንዳንዳቸው ልገናገር አሁን አንችልም። 6፤ ይህም እንደዚህ ተዘጋጅቶ ሳለ፤ ካህናት አገልግሎታቸውን እየፈጸሙ ዘወትር በፊተኛይቱ ድንኳን ይገቡባታል፤ 7፤ በሁለተኛይቱ ግን ሊቀ ካህናት ብቻውን በዓመት አንድ ጊዜ ይገባታል፤ እርሱም ስለ ራሱና ስለ ሕዝቡ ስሕተት የሚያቀርበውን ደም ሳይዝ አይገባም፤ 8፤ ፊተኛይቱም ድንኳን በዚህ ገና ቆሞ ሳለች፤ ወደ ቅድስት የሚወስደው መገንድ ገና እንዳልተገለጠ መገፈስ ቅዱስ ያሳያል። 9-10፤ ይህም ለአሁኑ ጊዜ ምሳሌ ነው፤ እንደዚህም መባና መስዋዕት ይቀርባሉ፤ እነዚህም እስከ መታደስ ዘመን ድረስ የተደረጉ፤ ስለ ምግብና ስለ መጠጥም ስለ ልዩ ልዩ መታጠብም የሚሆኑ የሥጋ ሥርዓቶች ብቻ ናቸውና የሚያመልከውን በህሊና ፍጹም ሊያደርጉት አይችሉም። 11፤ ነገር ግን ክርስቶስ ይመጣ ዘንድ ላለው መልካም ነገር ሊቀ ካህናት ሆኖ፤

በምትበልጠውና በምትሻለው በእጆችም ባልተሠራች ማለት ለዚህ ፍጥረት ባልሆነች ድንኳን፤ 12፤ የዘላለምን ቤዛነት አግኝቶ አንድ ጊዜ ፈጽሞ ወደ ቅድስት በገዛ ደሙ ገባ እንጂ በፍየሎችና በጥጆች ደም አይደለም። 13፤ የኮርማዎችና የፍየሎች ደም በረከሱትም ላይ የተረጨ የጊደር አመድ ሥጋን ለማገጸት የሚቀድሱ ከሆኑ፤ 14፤ ነውር የሌለው ሆኖ በዘላለም መንፈስ ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊናችሁን ያነጻ ይሆን? 15፤ ስለዚህም የፊተኛው ኪዳን ሲጸና ሕግን የተላለፉትን የሚቤኸ ሞት ስለ ሆነ፤ የተጠሩት የዘላለምን ርስት የተሰፉ ቃል እንዲቀበሉ እርሱ የአዲስ ኪዳን መካከለኛ ነው። 16፤ ኑዛዜ ያለ እንደሆነ የተናዛዥን ሞት ማርዳት የግድ ነውና፤ 17፤ ሰው ሲሞት ኑዛዜው ይጸናልና፤ ተናዛዥ በሕይወት ሲኖር ግን ከቶ አይጠቅምም። 18፤ ስለዚህም ፊተኛው ኪዳን እንኳ ያለ ደም አልተመረቀም። 19-20፤ ሙሴም ትእዛዛትን ሁሉ እንደ ሕጉ ለሕዝቡ ሁሉ ከተናገረ በኋላ፤ የጥጆችንና የፍየሎችን ደም ከውኃና ከቀይ የበግ ጠጉር ከሂሶጽም ጋር ይዞ። እግዚአብሔር ያዘዘላችሁ የኪዳን ደም ይህ ነው ብሎ በመጽሐፉና በሕዝቡ ሁሉ ላይ ረጨው። 21፤ እንዲሁም በድንኳኒቱና በማገልገያው ዕቃ ሁሉ ደምን ረጨ። 22፤ እንደ ሕጉም ከጥቂቶች በቀር ነገር ሁሉ በደም ይነጻል፤ ደምም ሳይፈስ ስርየት የለም። 23፤ እንግዲህ በሰማያት ያሉትን የሚመስለው ነገር በዚህ ሊነጻ እንጂ በሰማያት ያሉቱ ራሳቸው ከእርሱ ይልቅ በሚበልጥ መስዋዕት ሊነጹ የግድ ነበረ። 24፤ ክርስቶስ በእጅ ወደ ተሰራች፤ የእውነተኛይቱ ምሳሌ ወደ ምትሆን ቅድስት አልገባምና፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ስለ እኛ አሁን ይታይ ዘንድ ወደ እርስዋ ወደ ሰማይ ገባ። 25፤ ሊቀ ካህናትም በየዓመቱ የሌላውን ደም ይዞ ወደ ቅድስት እንደሚገባ፤ ራሱን ብዙ ጊዜ ሊያቀርብ አልገባም፤ 26፤ እንዲህ ቢሆንስ፤ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ብዙ ጊዜ መከራ ሊቀበል ባስፈለገው ነበር፤ አሁን ግን በዓለም ፍጻሜ ራሱን በመሠዋት ኃጢአትን ሊሸር አንድ ጊዜ ተገልጦአል። 27፤ ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላም ፍርድ እንደ ተመደበባቸው፤ 28፤ እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ፤ የብዙዎችን ኃጢአት ሊሸከም አንድ ጊዜ ከተሰዋ በኋላ፤ ያድናቸው ዘንድ ለሚጠባበቁት ሁለተኛ ጊዜ ያለ ኃጢአት ይታይላቸዋል።

ምዕራፍ 10

1፤ ሕጉ ሊመጣ ያለው የበጎ ነገር እውነተኛ አምሳል ሳይሆን የነገር ጥላ አለውና፤ ስለዚህም በየዓመቱ ዘወትር በሚያቀርቡት በዚያ መሥዋዕት የሚቀርቡትን ሊፈጽም ከቶ አይችልም። 2፤ እንደዚህም ሳይሆን፤ የሚያመልኩት አንድ ጊዜ ነጽተው ከዚያ በኋላ በሕሊናቸው ኃጢአትን ስላላወቁ ማቅረብን በተው አልነበረም? 3፤ ነገር ግን በዚያ መሥዋዕት በየዓመቱ የኃጢአት መታሰቢያ አለ፤ 4፤ የኮርማዎችና የፍየሎች ደም ኃጢአትን እንዲያስወግድ የማይቻል ነውና። 5፤ ስለዚህ ወደ ዓለም ሲገባ። መሥዋዕትንና መባን አልወደድም ሥጋን ግን አዘጋጅህልኝ፤ 6፤ በሙሉ በሚቃጠል መሥዋዕትና ስለ ኃጢአት በሚሰዋ መሥዋዕት ደስ አላለህም። 7፤ በዚያን ጊዜ። እነሆ፤ በመጽሐፍ ጥቅልል ስለ እኔ እንደ ተጻፈ፤ አምላኬ ሆይ፤ ፈቃድህን ላደርግ መጥቼአለሁ አልሁ 8፤ ይላል። በዚህ ላይ። መሥዋዕትንና መባን በሙሉ የሚቃጠል መሥዋዕትንም ስለ ኃጢአትም የሚሰዋ መሥዋዕትን አልወደድም በእርሱም ደስ አላለህም ብሎ፤ እነዚህም እንደ ሕግ የሚቀርቡት ናቸው፤ 9፤ ቀጥሎ። እነሆ፤ አምላኬ ሆይ፤ ፈቃድህን ላደርግ መጥቼአለሁ

ብሎአል። ሁለተኛውንም ሊያቆም የፊተኛውን ይሸራል። 10፤ በዚህም ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ አንድ ጊዜ ፈጽሞ በማቅረብ ተቀድሶናል። 11፤ ሊቀ ካህናትም ሁሉ ዕለት ዕለት እያገለገለ ኃጢአትን ሊያስወግዱ ከቶ የማይችሉትን እነዚያን መሥዋዕቶች ብዙ ጊዜ እያቀረበ ቆሞአል። 12፤ እርሱ ግን ስለ ኃጢአት አንድን መሥዋዕት ለዘላለም አቅርቦ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ። 13፤ ጠላቶቹም የእግሩ መረገጫ እስኪደረጉ ድረስ ወደ ፊት ይጠብቃል። 14፤ አንድ ጊዜ በማቅረብ የሚቀደሱትን የዘላለም ፍጹማን አድርጎአቸዋልና። 15-16፤ መገፈስ ቅዱስም ደግሞ ስለዚህ ይመሰክርልናል፤ ከዚያ ወራት በኋላ ከእነርሱ ጋር የምገባው ኪዳን ይህ ነው ይላል ጌታ፤ በልባቸው ሕጌን አኖራለሁ በልቡናቸውም እጽፈዋለሁ 17፤ ብሎ ከተናገረ በኋላ፣ ኃጢአታቸውንና ዓመጸቸውንም ደግሜ አላሰብም ይላል። 18፤ የእነዚህም ስርየት ባለበት ዘንድ፣ ከዚህ ወዲህ ስለ ኃጢአት ማቅረብ የለም። 19-20፤ እንግዲህ፣ ወንድሞች ሆይ፣ በመረቀልን በአዲስና በሕያው መገገድ ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም በመጋረጃው ማለት በሥጋው በኩል እንድንገባ ድፍረት ስላለን፣ 21፤ በእግዚአብሔርም ቤት ላይ የሆነ ታላቅ ካህን ስላለን፣ 22፤ ከክፉ ሕሊና ለመገጸት ልባችንን ተረምተን ሰውነታችንንም በጥሩ ውኃ ታጥቦን በተረዳንበት እምነት በቅን ልብ እንቅረብ፤ 23፤ የተስፋን ቃል የሰጠው የታመነ ነውና እንዳይነቃነቅ የተስፋችንን ምስክርነት እንጠብቅ፤ 24፤ ለፍቅርና ለመልካምም ሥራ እንድንነቃነቅ እርስ በርሳችን እንተያይ፤ 25፤ በአንዳንዶችም ዘንድ ልማድ እንደ ሆነው፣ መሰብሰባችንን አንተው እርስ በርሳችን እንመካከር እንጂ፤ ይልቁንም ቀኑ ሲቀርብ እያያችሁ አብልጣችሁ ይህን አድርጉ። 26፤ የእውነትን እውቀት ከተቀበልን በኋላ ወደን ኃጢአት ብናደርግ ከእንግዲህ ወዲህ ስለ ኃጢአት መሥዋዕት አይቀርልንምና፣ 27፤ የሚያስፈራ ግን የፍርድ መጠበቅ ተቃዋሚዎችንም ሊበላ ያለው የእሳት ብርታት አለ። 28፤ የሙሴን ሕግ የናቀ ሰው ሁለት ወይም ሦስት ቢመሰክሩበት ያለ ርኅራኄ ይሞታል፤ 29፤ የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ ያንንም የተቀደሰበትን የኪዳኑን ደም እንደ ርኩስ ነገር የቆጠረ የጸጋውንም መገፈስ ያክፋፋ፣ እንዴት ይልቅ የሚብስ ቅጣት የሚገባው ይመስላችኋል? 30፤ በቀል የእኔ ነው፣ እኔ ብድራትን እመልሳለሁ ያለውን እናውቃለንና፤ ደግሞም። ጌታ በሕዝቡ ይፈርዳል። 31፤ በሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ የሚያስፈራ ነው። 32-33፤ ነገር ግን ግማሽ በነቀፋና በጭንቅ እንደ መጫወቻ ስለ ሆናችሁ ግማሽም እንዲህ ካሉት ጋር ስለ ተካፈላችሁ፣ ብርሃን ከበራላችሁ በኋላ መከራ በሆነበት በትልቅ ተጋድሎ የጸናችሁበትን የቀደመውን ዘመን አስቡ። 34፤ የሚበልጥና ለዘወትር የሚኖር ገንዘብ በሰማይ ራሳችሁ እንዳላችሁ አውቃችሁ፣ በእስራቴ ራራችሁልኝ የገንዘባችሁንም ገጥቂያ በደስታ ተቀበላችሁ። 35፤ እንግዲህ ታላቅ ብድራት ያለውን ድፍረታችሁን አትጣሉ። 36፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አድርጋችሁ የተሰጣችሁን የተስፋ ቃል እንድታገኙ መጽናት ያስፈልጋችኋልና። 37፤ ገና በጣም ጥቂት ጊዜ ነው፣ ሊመጣ ያለውም ይመጣል አይዘገይምም፤ 38፤ ጻድቅ ግን በእምነት ይኖራል ወደ ኋላም ቢያፈገፍግ፣ ነፍሴ በእርሱ ደስ አይላትም። 39፤ እኛ ግን ነፍሳቸውን ሊያድኑ ከሚያምኑቱ ነገ እንጂ ወደ ጥፋት ከሚያፈገፍጉ አይደለንም።

ምዕራፍ 11

1፤ እምነትም ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥ፣ የማናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነው። 2፤ ለሽማግሌዎች የተመሰከረላቸው በዚህ ነውና። 3፤ ዓለሞች በእግዚአብሔር ቃል

እንደ ተዘጋጁ፤ ስለዚህም የሚታየው ነገር ከሚታዩት አንዳልሆነ በእምነት እናስተውላለን።
4፤ አቤል ከቃዩል ይልቅ የሚበልጥን መሥዋዕት ለእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ።
በዚህም፤ እግዚአብሔር ስለ ሰጠታው ሲመሰክር፤ እርሱ ጻድቅ እንደ ሆነ ተመሰክረለት፤
ሞቶም ሳለ በመሥዋዕቱ እስከ አሁን ይናገራል። 5፤ ሄናክ ሞትን እንዳያይ በእምነት
ተወሰደ። እግዚአብሔርም ስለ ወሰደው አልተገኘም። ሳይወሰድ እግዚአብሔርን ደስ
እንዳሰኘ ተመሰክሮለታልና፤ 6፤ ያለ እምነትም ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ወደ
እግዚአብሔር የሚደርስ እግዚአብሔር እንዳለ ለሚፈልጉትም ዋጋ እንዲሰጥ ያምን ዘንድ
ያስፈልገዋልና። 7፤ ኖሳ ገና ስለማይታየው ነገር ተረድቶ እግዚአብሔርን እየፈራ ቤተ
ሰዎቹን ለማዳን መርከብን በእምነት አዘጋጁ፤ በዚህም ዓለምን ከኩነት፤ በእምነትም
የሚገኘውን ጽድቅ ወራሽ ሆነ። 8፤ አብርሃም የተባለው ርከት አድርጎ ሊቀበለው ወዳለው
ሰፍራ ለመውጣት በእምነት ታዘዘ፤ ወዴትም እንደሚሄድ ሳያውቅ ወጣ። 9፤ ለእንግዶች
እንደሚሆን በተስፋ ቃል በተሰጠው አገር በድንኳን ኖሮ፤ ያን የተስፋ ቃል አብረውት
ከሚወርሱ ከይሰሐቅና ከያዕቆብ ጋር፤ እንደ መጻተኛ በእምነት ተቀመጠ፤ 10፤ መሠረት
ያላትን፤ እግዚአብሔር የሠራትንና የፈጠራትን ከተማ ይጠብቅ ነበርና። 11፤ ተስፋ
የሰጠው የታመነ እንደ ሆነ ስለ ቁጠረኞች፤ ሣራ ራስዋ ደግሞ ዕድሜዋ እንኳ ካለፈ በኋላ
ዘርን ለመፅነስ ኃይልን በእምነት አገኘች። 12፤ ስለዚህ ደግሞ በብዛታቸው እንደ ሰማይ
ኮከብ እንደማይቁጠርም በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ የነበሩት የሞተን ሰው እንኳ
ከመሰለው ከአንዱ ተወለዱ። 13፤ እነዚህ ሁሉ አምነው ሞቱ፤ የተሰጣቸውን የተስፋ ቃል
አላገኙምና፤ ዳሩ ግን ከሩቅ ሆነው አዩትና ተሳለሙት፤ በምድሪቱም እንግዶችና
መጻተኞች እንዲሆኑ ታመኑ። 14፤ እንዲህ የሚሉት ለእነርሱ የሚሆነውን አገር
እንዲፈልጉ ያመለክታሉና። 15፤ ያን የወጡበትን አገር አስበው ቢሆኑ፤ ሊመለሱ ጊዜ
በሆነላቸው ነበር፤ 16፤ አሁን ግን የሚበልጠውን እርሱም ሰማያዊ አገር ይናፍቃሉ።
ስለዚህ እግዚአብሔር አምላካቸው ተብሎ ሊጠራ በእነርሱ አያፍርም፤ ከተማን
አዘጋጅቶላቸዋልና። 17-18፤ አብርሃም በተፈተነበት ጊዜ ይሰሐቅን በእምነት አቀረበ።
የተስፋን ቃል የተቀበለው። በይሰሐቅ ዘር ይጠራልሃል የተባለለት እርሱም አንድ ልጁን
አቀረበ፤ 19፤ እግዚአብሔር ከሙታን እንኳ ሊያስነሣው እንዲቻለው አስቦአልና፤ ከዚያም
ደግሞ በምሳሌ አገኘው። 20፤ ይሰሐቅ ሊመጣ ሰላለው ነገር ያዕቆብንና ዒሳውን
በእምነት ባረካቸው። 21፤ ያዕቆብ ሲሞት በእምነት የዮሴፍን ልጆች እያንዳንዳቸው
ባረካቸው፤ በዘገታም ጫፍ ተጠግቶ ሰገደ። 22፤ ዮሴፍ ወደ ሞት ቀርቦ ሳለ በእምነት
ስለ እስራኤል ልጆች መውጣት አስታወሰ፤ ስለ አጥንቱም አዘዛቸው። 23፤ ሙሴ
ከተወለደ በኋላ ወላጆቹ ያማረ ሕፃን መሆኑን አይተው በእምነት ሦስት ወር ሸሽጉት
የገጉሥንም አዋጅ አልፈሩም። 24፤ ሙሴ ካደገ በኋላ የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይባል
በእምነት እምቢ አለ፤ 25-26፤ ከግብፅም ብዙ ገንዘብ ይልቅ ስለ ክርስቶስ መነቀፍ
እጅግ የሚበልጥ ባለ ጠግነት እንዲሆን አስቦአልና ለጊዜው በኃጢአት ከሚገኝ ደስታ
ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ፤ ብድራቱን ትኩር ብሎ
ተመልክቶአልና። 27፤ የገጉሡን ቱጣ ሳይፈራ የግብፅን አገር የተወ በእምነት ነበር፤
የማይታየውን እንደሚያየው አድርጎ ጸንቶአልና። 28፤ አጥፊው የበኩሮችን ልጆች
እንዳይነካ ፋሲካንና ደምን መርጨትን በእምነት አደረገ። 29፤ በደረቅ ምድር
እንደሚያልፉ በኤርትራ ባሕር በእምነት ተሻገሩ፤ የግብፅ ሰዎች ግን ሲሞክሩ ተዋጡ።
30፤ የኢያሪኮ ቅጥር ሰባት ቀን ከዙሩበት በኋላ በእምነት ወደቀ። 31፤ ጋለሞታይቱ
ረዓብ ሰላዮችን በሰላም ስለ ተቀበለቻቸው ከማይታዘዙ ጋር በእምነት አልጠፋችም።

32፤ አንግዲህ ምን እላለሁ? ስለ ጌዴዎንና ስለ ባርቅ ስለ ሶምሶንም ስለ ዮፍታሌም ስለ ዳዊትና ስለ ሳሙኤልም ስለ ነቢያትም እንዳልተርክ ጊዜ ያጥርብኛልና። 33፤ እነርሱ በእምነት መንግሥታትን ድል ነሡ። ጽድቅን አደረጉ፤ የተሰጠውን የተሰፋ ቃል አገኙ። 34፤ የአንበሶችን አፍ ዘጉ፤ የእሳትን ኃይል አጠፉ፤ ከሰይፍ ስለት አመለጡ፤ ከድካማቸው በረቱ፤ በጦርነት ኃይለኞች ሆኑ፤ የባዕድ ጭፍሮችን አባረሩ። 35፤ ሌቶች ሙታናቸውን በትንሣኤ ተቀበሉ፤ ሌሎችም መዳገን ሳይቀበሉ የሚበልጠውን ትንሣኤ እንዲያገኙ እስከ ሞት ድረስ ተደበደቡ፤ 36፤ ሌሎችም መዘበቻ በመሆንና በመገረፍ ከዚህም በላይ በእስራትና በወጎኒ ተፈተኑ፤ 37፤ በድንጋይ ተወግረው ሞቱ፤ ተፈተኑ፤ በመጋዘ ተሰነጠቁ፤ በሰይፍ ተገድለው ሞቱ፤ ሁሉን እያጡ መከራን እየተቀበሉ እየተጨነቁ የበግና የፍየል ሌጦ ለብሰው ዞሩ፤ 38፤ ዓለም አልተገባቸውምና በምድረ በዳና በተራራ፤ በዋሻና በምድር ጉድጓድ ተቅበዘበዙ። 39-40፤ እነዚህም ሁሉ በእምነታቸው ተመስክሮላቸው ሳሉ የተሰጠውን የተሰፋ ቃል አላገኙም፤ ያለ እኛ ፍጹማን እንዳይሆኑ እግዚአብሔር ስለ እኛ አንዳች የሚበልጥ ነገርን አስቀድሞ አይቶ ነበርና።

ምዕራፍ 12

1-2፤ አንግዲህ እነዚህን የሚያህሉ ምስክሮች እንደ ደመና በዙሪያችን ካሉልን፤ እኛ ደግሞ ሽክምን ሁሉ ቶሎም የሚከበገን ኃጢአት አስወግደን፤ የእምነታችንንም ራስና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልክተን፤ በፊታችን ያለውን ሩጫ በትዕግሥት እንረገጥ፤ እርሱ ነውርን ገቆ በፊቱም ሰላለው ደስታ በመስቀል ታግሦ በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጦአልና። 3፤ በነፍሳችሁ ዝላችሁ እንዳትደክሙ፤ ከኃጢአተኞች በደረሰበት እንዲህ ባለ መቃወም የጸናውን አስቡ። 4፤ ከኃጢአት ጋር እየተጋደላችሁ ገና ደምን እስከ ማፍሰስ ድረስ አልተቃወማችሁም፤ 5-6፤ እንደ ልጆችም ከእናንተ ጋር። ልጄ ሆይ፤ የጌታን ቅጣት አታቅልል፤ በሚገሥጽህም ጊዜ አትድከም፤ ጌታ የሚወደውን ይቀጣዋልና፤ የሚቀበለውንም ልጄ ሁሉ ይገርፈዋል ብሎ የሚነጋገረውን ምክር ረስታችኋል። 7፤ ለመቀጣት ታገሡ፤ እግዚአብሔር እንደ ልጆች ያደርግላችኋልና፤ አባቱ የማይቀጣው ልጄ ማን ነው? 8፤ ነገር ግን ሁሉ የቅጣት ተካፋይ ሆኖአልና ያለ ቅጣት ብትኖሩ ዲቃላዎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም። 9፤ ከዚህም በላይ የቀጡን የሥጋችን አባቶች ነበሩን እናፍራቸውም ነበር፤ እንዴትስ ይልቅ ለመናፍስት አባት አብልጠን ልንገዛና በሕይወት ልንኖር በተገባን? 10፤ እነርሱ መልካም ሆኖ እንደ ታያቸው ለጥቂት ቀን ይቀጡን ነበርና፤ እርሱ ግን ከቅድስናው እንድንካፈል ለጥቅማችን ይቀጣናል። 11፤ ቅጣት ሁሉ ለጊዜው የሚያሳዝን እንጂ ደስ የሚያሰኝ አይመስልም፤ ዳሩ ግን በኋላ ለለመዱት የሰላምን ፍሬ እርሱም ጽድቅን ያፈራላቸዋል። 12፤ ስለዚህ የላሉትን አጆች የሰለሉትንም ጉልበቶች አቅኑ፤ 13፤ ያነከሰውም እንዲፈወስ እንጂ እንዳይናጋ፤ ለእግራችሁ ቅን መንገድ አድርጉ። 14፤ ከሰው ሁሉ ጋር ሰላምን ተከታተሉ ትቀደሱም ዘንድ ፈልጉ፤ ያለ እርሱ ጌታን ሊያይ የሚችል የለምና። 15፤ የእግዚአብሔር ጸጋ ለማንም እንዳይጎድለው፤ ብዙዎቹም የሚረክሱበት አንድ መራራ ሥር ወደ ላይ በቅሎ እንዳያሰጨገቅ፤ ሌላኛም የሚሆን እንዳይገኝ፤ 16፤ ወይም ስለ አንድ መብል በኩርነቱን እንደ ሸጠ እንደ ዒሳው ለዚህ ዓለም የሚመች ሰው እንዳይሆን ተጠንቀቁ። 17፤ ከዚያ በኋላ እንኳ በረከቱን ሊወርስ በወደደ ጊዜ እንደ ተጣለ ታውቃላችሁና፤ በእንባ ተግቶ ምንም ቢፈልገው ለንስሐ ስፍራ አላገኘምና። 18፤ ሊዳሰስ ወደሚችል ወደሚቃጠልም

እሳት ወደ ጭጋግም ወደ ጨለማም ወደ ዐውሎ ነፋስም ወደ መለከት ድምፅም ወደ ቃሎችም ነገር አልደረሳችሁምና፤ 19፤ ያገም ነገር የሰሙት ሌላ ቃል እንዳይጨመርባቸው ለመኑ፤ 20፤ እንሰሳ እንኳ ተራራውን ቢነካ ተወግሮ ይሙት የምትለውን ትእዛዝ ሊታገሡ አልቻሉምና፤ 21፤ ሙሴም። እጅግ እፈራለሁ እንቀጠቀጥማለሁ እስኪል ድረስ የሚታየው እጅግ የሚያስፈራ ነበር፤ 22፤ ነገር ግን ወደ ጸዮን ተራራና ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተማ ደርሳችኋል፤ ወደ ሰማያዊቱም ኢየሩሳሌም፤ በደስታም ወደ ተሰበሰቡት ወደ አእሳፋት መላእክት፤ 23፤ በሰማያትም ወደ ተጻፉ ወደ በኩራት ማኅበር፤ የሁሉም ዳኛ ወደሚሆን ወደ እግዚአብሔር፤ ፍጹማም ወደ ሆኑት ወደ ጻድቃን መገፈሶች፤ 24፤ የአዲስም ኪዳን መካከለኛ ወደሚሆን ወደ ኢየሱስ፤ ከአቤልም ደም ይልቅ የሚሻለውን ወደሚናገር ወደ መርጨት ደም ደርሳችኋል። 25፤ ለሚናገረው እምቢ እንዳትሉ ተጠንቀቁ፤ እነዚያ በምድር ላስረዳቸው እምቢ ባሉ ጊዜ ካላመለጡ፤ ከሰማይ ከመጣው ፈቀቅ የምገል እኛስ እንዴት እናመልጣለን? 26፤ በዚያም ጊዜ ድምፁ ምድርን አናወጠ፤ አሁን ግን። አንድ ጊዜ ደግሜ እኔ ሰማይን አናውጣለሁ እንጂ ምድርን ብቻ አይደለም ብሎ ተስፋ ሰጥቶአል። 27፤ ዳሩ ግን። አንድ ጊዜ ደግሜ የሚል ቃል፤ የማይናወጡት ጸንተው እንዲኖሩ፤ የሚናወጡት የተፈጠሩ እንደሚሆኑ ይለወጡ ዘንድ ያሳያል። 28፤ ስለዚህ የማይናወጥን መንግሥት ስለምንቀበል በማክበርና በፍርሃት እግዚአብሔርን ደስ እያሰኘን የምናመልክበትን ጸጋ እንያዝ፤ 29፤ አምላካችን በእውነት የሚያጠፋ አሳት ነውና።

ምዕራፍ 13

1-2፤ የወንድማማች መዋደድ ይኑር። እንግዶችን መቀበል አትርሱ፤ በዚህ አንዳንዶች ሳያውቁ መላእክትን እንግድነት ተቀብለዋልና። 3፤ ከእነርሱ ጋር እንደ ታሰረ ሆናችሁ እስርችን አስቡ፤ የተጨነቁትንም ራሳችሁ ደግሞ በሥጋ እንዳለ ሆናችሁ አስቡ። 4፤ መጋባት በሁሉ ዘንድ ክቡር መገኘታውም ገጹሕ ይሁን፤ ሴሰኞችንና አመገዢዎችን ግን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል። 5፤ አካሄዳችሁ ገንዘብን ያለ መውደድ ይሁን፤ ያላችሁም ይብቃችሁ፤ እርሱ ራሱ። አልለቅህም ከቶም አልተውህም ብሎአልና፤ 6፤ ስለዚህ በድፍረት። ጌታ ይረዳኛልና አልፈራም፤ ሰው ምን ያደርገኛል? እንላለን። 7፤ የእግዚአብሔርን ቃል የተናገሩአችሁን ዋናቻችሁን አስቡ፤ የኑሮአቸውንም ፍሬ እየተመለከታችሁ በእምነታቸው ምስሉአቸው። 8፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ለዘላለምም ያው ነው። 9፤ ልዩ ልዩ ዓይነት በሆነ በእንግዳ ትምህርት አትወሰዱ፤ ልባችሁ በጸጋ ቢጸና መልካም ነው እንጂ በሙብል አይደለም፤ በዚህ የሚሠሩባት አልተጠቀሙምና። 10፤ መሠዊያ አለን፤ ከእርሱም ሊበሉ ድንኳኒቱን የሚያገለግሉ መብት የላቸውም። 11፤ ሊቀ ካህናት ስለ ኃጢአት ወደ ቅድስት የእንስሶችን ደም ያቀርባልና፤ ሥጋቸው ግን ከሰፈሩ ውጭ ይቃጠላል። 12፤ ስለዚህ ኢየሱስ ደግሞ በገዛ ደሙ ሕዝቡን እንዲቀድስ ከበር ውጭ መከራን ተቀበለ። 13፤ እንግዲህ ነቀፌታውን እየተሸከምን ወደ እርሱ ወደ ሰፈሩ ውጭ እንውጣ፤ 14፤ በዚህ የምትኖር ከተማ የለችንምና፤ ነገር ግን ትመጣ ዘንድ ያላትን እንፈልጋለን። 15፤ እንግዲህ ዘወትር ለእግዚአብሔር የምስጋናን መሥዋዕት፤ ማለት ለሰሙ የሚመሰክሩ የከንፈሮችን ፍሬ፤ በእርሱ እናቅርብለት። 16፤ ነገር ግን መልካም ማድረግን ለሌሎችም ማካፈልን አትርሱ፤ እንዲህ ያለው መሥዋዕት እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘዋልና። 17፤ ለዋናቻችሁ ታዘዙና

ተገዙ፤ እነርሱ ሰሌትን አገደሚሰጡ አድርገው፤ ይህንኑ በደስታ አገጂ በኃዘን እንዳያደርጉት፤ ይህ የማይጠቅማችሁ ነበርና፤ ስለ ነፍሳችሁ ይተጋሉ። 18፤ ጸልዩልን፤ በነገር ሁሉ በመልካም እንድንኖር ወደገ፤ መልካም ሕሊና እንዳለን ተረድተናልና። 19፤ ይልቁንም ፈጥኜ እንድመለስላችሁ ይህን ታደርጉ ዘንድ አጥብቄ እለምናችኋለሁ። 20፤ በዘላለም ኪዳን ደም ለበጎች ትልቅ እረኛ የሆነውን ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ያወጣው የሰላም አምላክ፤ 21፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን በእናንተ እያደረገ፤ ፈቃዱን ታደርጉ ዘንድ በመልካም ሥራ ሁሉ ፍጹማን ያድርጋችሁ፤ ለእርሱ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን። 22፤ ወንድሞች ሆይ፤ የምክርን ቃል እንድትታገሡ እመክራችኋለሁ፤ በጥቂት ቃል ጽፌላችኋለሁና። 23፤ ወንድማችን ጢሞቴዎስ እንደ ተፈታ አወቁ፤ ቶሎ ብሎም ቢመጣ ከእርሱ ጋር አያችኋለሁ። 24፤ ለዋናቸችሁ ሁሉና ለቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከኢጣልያ የሆኑቱ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል። 25፤ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።